

A HIVATÁS AZ ÖNMAGUNKBÓL VALÓ „EXODUS”

Az egyház missziós és evangelizáló tevékenysége áll Ferenc pápa üzenetének középpontjában, amelyet a hivatások 52. világnapjára írt. A keresztény hivatást az exodus élmény jellemzi. A pápa a fiatalokhoz fordult, hogy ne féljenek kilépni önmagukból és útra kelni, tekintetüket mindig a rászorulókra fordítva.

„Az exodus, a hivatás alapvető élménye”

„Az exodus, a hivatás alapvető élménye” – Ferenc pápa ezt a jelentőségeltjes címet választotta üzenetének a hivatásokért tartott ima világnapra, amelyre április 26-án kerül sor, Húsvét 4. vasárnapján. A missziós egyházban a keresztény hivatás nem születhet másból, mint a missziós élményből. Ezt csak akkor tudjuk megélni, ha képesek vagyunk kilépni önmagunkból, valóságos „exodust” véghezvinni, amely a bibliához hasonlítható. Ott Isten népe a rabszolgaságból kiszabadulva teszi azt, hogy új életet találjon Krisztusban. Ez olyan kép, amely az üdvösség és a keresztény hit dinamikájának egész történetét foglalja magában.

A hivatás a szeretet hívása

Minden keresztény hivatás gyökerében a saját kényelmünkől és merevségünkől való kilépés áll, hogy életünk középpontjába Jézus Krisztust helyezzük. Ez a kilépés nem saját életünk, saját érzéseink, saját emberségünk lenézését jelenti, sőt. A hivatás a szeretet hívása, amely vonz és az önmagunkon való túllépésre ösztönöz, elindítva az önmagába zárkózott én folyamatos exodusát szabadulása felé önmaga odaajándékozása által – utalt XVI. Benedek Deus caritas est k. enciklikájára.

Az evangelizáló egyház elindul az ember felé

A kivonulás e dinamikája nemcsak az egyénre vonatkozik, hanem az egész egyház missziós és evangelizáló tevékenységére is. A „kilépő” egyház képes elindulni Isten gyermekei felé valós helyzetükben és sajnálni őket sebeik miatt. Az evangelizáló egyház elindul az ember felé, hirdeti az Evangélium felszabadító szavát, Isten kegyelmével gyógyítja a lélek és a test sebeit, segít a szegényeken és a rászorulókon. A keresztény hivatás konkrét elkötelezettséget jelent Isten országának építése szolgálatában a földön, és szükségszerűen a szolidáris kötelezettségvállalásra ösztönöz, elsősorban a legszegényebbek felé.

A fiatalok ne féljenek kilépni önmagukból és elindulni Jézus nyomában

Ferenc pápa felhívással fordul a legfiatalabbakhoz, hogy ne féljenek a mindennapok bizonytalanságaitól és az ismeretlentől, amelyek veszélyeztetik álmaikat. Buzdítja őket, hogy ne féljenek kilépni önmagukból és elindulni Jézus nyomában, ahogy Szűz Mária tette, aki minden hivatás példaképe, mert nem félt kimondani „igen”-jét az Úr hívására. (sv)

Vendégünk: PALATINUS ALEN

Délvidéken, Nagybecskerekén születtem 1987. június 11-én. Szüleimmel és testvéremmel éltem Lukácsfalván, ahol az általános iskola négy osztályát elvégeztem, a többi négy évet Nagybecskerekén. Vegyeszeti középiskolába jártam, majd öt éven át dolgoztam, és közben állandó kántorként tevékenykedtem. Amikor hosszú imádság és megfontolás után a papi pályára léptem, Szabadkán a Paulinum Püspökségi Szeminárium és Gimnázium tanulója lettem, mivel a vegyeszeti középiskolám keretében, nem volt érettségi vizsga. Két évet éltem ott Szabadkán, majd amikor lediplomáztam a nagybecskereki megyéspüspök Dr. Német László a szegedi szemináriumba küldött. Szintén két év elmúltával a Püspök atya Pestre a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolára küldött. Szeptember óta Budatétényben a verbita atyákkal élek egyházmegyes papnövendékként.

Ps: 26-án (v) a 96, 1/2 11-es és a 156-i misén fog beszélni!

MEGHÍVÓ

A XXI. sz. Magyar Drámájáért Alapítvány tisztelettel várja **Tarics Péter: Állok Istenért, egyházért, hazáért** (Mindszenty József oltárköve) című darabjára május 5-én (k) 19 órára a Párbeszéd Házába (Budapest, VIII. ker. Horánszky u. 20.) Ünnepi előadás Mindszenty József bíboros, esztergomi érsek, Magyarország utolsó hercegprímása halálának 40. évfordulója alkalmából. Mindszenty József: Boráros Imre (Kossuth-díjas), a bíboros édesanyja: Petréc Anna, bíró: Tarics Péter. A történet 1948 és 1975 között játszódik Esztergomban, Budapesten – az Andrassy út 60-ban, Püspökszentlászlón és Felsőpetényben, a magyar parlamentben és a budapesti utcán, a budapesti amerikai nagykövetségen, valamint Bécsben és Belgiumban. A belépés díjtalan. Támogató: Nemzeti Kulturális Alap,

JÓZSEFVÁROSI REGNUM MARIANUM VERSENYE

Idén április 18-án szombaton egy erdei akadályversenyen vehettek részt Józsefváros regnumi fiataljai. Notthingham város lakóinak már hetek óta tudtul adta a városbíró azt a rendeletet, miszerint a gaz Robin Hood kézre kerítéséért egy egész tábla csokoládé a jutalom élve vagy halva. Szombaton reggel a városbíró kirendelte az ifjakat a sherwoodi erdő szélére (Pilisszentiván mellett) azzal a feladattal, hogy leszámoljanak a bujdosókkal. Ám az ötfős csapatok a különböző állomásokon, az íjászaton, a kardvíváson, a krumpli pucoláson, Tuck baráttal és Little John-nal folytatott eszmecsere után rájöhetnek, a látszat csal! A sorsfordító állomáson, melyen találkozhattak személyesen Robinnal, mellé állva meglovasíthatták a városbíró egy fontos szállítmányát és ezzel el is dőlt, a vizsálynak egy méta csatával (labdajáték) kell véget vetni. A mérkőzés alatt a bátrabbak még ki is próbálhatták magukat szakemberek felügyelete és biztosítása mellett a sörrekeszmászás művészetében. A kalandokat egy jól megérdemelt paprikás krumpli ebéddel és díjazással (házi sütemények) zártuk le, majd a végszót Sándor atya mondhatta ki az esti misével.

Istennek hála, dacára a baljós előrejelzésnek, az eseménydús napot szárazbőrrel úszhattuk meg. Szeretettel:

Varga Nándor

A KÉSZ ÖSSZEJÖVETELRŐL

A KÉSZ józsefvárosi csoportjának április 14-ei összejövetelén dr. Hegedűs András, az esztergomi Primási Levéltár igazgatója volt a vendégünk, aki idei előadássorozatunkhoz kapcsolódva Érték és érdek a Primási Levéltárban címmel beszélt a levéltár munkájáról, az ott őrzött felbecsülhetetlen értékekről.

A levéltár kapuja felett egy latin nyelvű felirat fogadja a belépőt, amely szerint itt élnek a halottak és beszélnek a némák, vagyis múltunk, történelmünk szereplőiről és eseményeiről sok mindent megtudhatunk az itt őrzött iratokból.

A Primási Levéltár az ország legnagyobb egyházi levéltára. Jelentősége nem csupán a Főegyházmegye területének egykori nagyságából adódik, hanem az esztergomi primás-érsekek közjogi méltóságából is. Az itt őrzött iratanyag a magyar egyháztörténetnek és a köztörténetnek is nélkülözhetetlen forrása.

Legkorábbi eredeti oklevelei a 12. század közepéről (1138), leltára a 15. század elejéről maradt fenn.

Az előadó beszélt a levéltár legrégebbi, legféltettebb iratairól, II. András Aranybullájáról és az 1233. évi beregi egyezményről, láthattuk Mátyás király aláírását egy oklevélen, valamint Mindszenty hercegprímás több aláírását, köztük azt, amelyről látható, hogy megkínzása és kényszer hatására került az iratra.

Szó esett, hogy a levéltárosi munka fontos része, hogy meg kell ismerni a régebbi korokban használt nyilvántartási rendszereket, és azokat megőrizve, azokhoz kapcsolódva folytatható a munka. Az informatika elterjedése is sok kérdést vet fel.

Az előadás végén láthattunk egy múlt század eleji plakátot, amely arra figyelmeztet, hogy a káromkodás bűn.

Nagyon sajnáltuk, hogy oly kevesen tudtak eljönni erre az érdekes és értékes előadásra!

Vermes Ágota

HÁZAS 7VÉGE

Nagy várakozás és kíváncsiság volt bennem a leányfalui „kaland” előtt. Most már azt is tudom, ez nem is volt véletlen.

Megérkezésünkkor 13 pár gyűlt a lelki gyakorlatos ház recepciója előtt. Az Ház igazgatója kedves szavakkal üdvözölte a csapatot, majd az adminisztrációs teendők után elfoglaltuk szobáinkat. Ezt követte az első közös program, a párok bemutatkozása.

Különböző korosztályok képviseltették magukat, már ez is jó volt számomra. Én nagyon szeretem a fiatalokat szeretek köztük lenni, jobban rálátok az ő gondjaikra, problémáikra. Sokszor én is tanulok tőlük. Ez most is így volt.

A szállás, az ellátás jó volt, maximális kiszolgálásban volt részünk. Külön csapat gondoskodott arról, hogy mindig legyen meglepetés a résztvevők számára, Reggelente „zenés „ébresztő volt, hol kakas-kukorékolásra, hol kakukkszóra ébredtünk. Jó volt tudni, hogy egy imaháttérrel biztosított a találkozó alatt.

Évek óta nem voltunk távol úgy otthonunktól, hogy nem kell semmivel törődni, teljesen elereszthetjük magunkat. Fantasztikus volt a csend, a madár fütty, a napsütés, a misék és a csapat.

Tartalmas és elgondolkodtató előadásokat hallottunk. Valódi lelki gyakorlat volt az ott töltött időszak. Igaz, a megszokottól kissé eltérő módon

történtek a dolgok, de ha arra gondolok, hogy 39 évi házasság után már legalább negyedszer lehettem volna egy ilyen hétvégén, akkor nagyon sajnálom, hogy csak most jutottunk el először. Aki nem jött el, az nagyon sajnálhatja!

Szerencsére azért nem kell elkeseredni nagyon, mert Tóni atya jóvoltából lesz még lehetőség későbbi időpontban. Fiatal és kevésbé fiatal pároknak nagy szeretettel ajánlom a hétvégét!

Itt köszönöm meg a Csirszka házaspárnak és Tóni atyának is a meghívását, bátorítását és imáikat.

Landesz Rita